

așa am păcălit moartea

Teodor Dume

în tot ceea ce am scris nu știu dacă
am scris cartea cărților
știu doar că
am scris adevărata poezie a lumii
o lume fără pretenții cu doar
câteva provizii
pentru atunci când moartea
mă va privi pe geam
în lumea aceasta
greu de definit
dimineața
la amiază și seara
fără ca cineva să se așeze
la masă cu mine
mă hrănesc cu aceleași cuvinte
cu firimiturile căzute
îmi hrănesc singurătățile
timp în care
ai mei
mă privesc îmbătrâniți din
fotografia uitată sub pioneza
prinsă pe grindă

nu
n-am scris cartea cărților dar
seară de seară
când Dumnezeu întoarce capul
crezând că voi termina
ultima carte
de morală
a lumii din mine
scriu pe timp cu sânge de înger

așa îmi păcălesc moartea

stau pieziș și împletesc șuvițe
din timpul rămas doar
doar îmi voi putea vindeca
mușcătura de pe suflet...